

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]
 „European Coal Organization“. Det maa ikke glemmes, naar man taler om Import til Danmark, at det er ikke os, der alene bestemmer, hvad vi skal have.

Naar vi nu staar i den Situation, at vi har opbrugt vore Valutaressourcer og endvidere har paadraget os en Varegæld til forskellig Side, er det imidlertid klart, at man fremefter maa have Opmærksomheden henvendt paa, at vi stedse har de fornødne Betalingsmuligheder for de Raavarer, der kan fremskaffes til Brug for det danske Produktionsliv. En Import af mindre nødvendige Varer maa følgelig reguleres under Hensyntagen til de Betalingsmuligheder, der herefter vil være til Stede, og under Hensyntagen til Sættningen af vor Samhandel med de forskellige Lande. Dette er et rent praktisk Forhold, som det er nødvendigt vi regner med, og en vis Import af Forbrugsvarer maa man derfor fortsat nødvendigvis tillade, selv om den naturligvis maa tilpasses efter de raadende Forhold. Det, som i den Forbindelse er af Vigtighed for os, er at opnaa en Forøgelse af vor Eksport, idet vore Eksportindtægter sammen med vore Fragtindtægter m. v. er det eneste Grundlag, vi har for at kunne fremskaffe Varer til det danske Samfund.

Desværre har Mulighederne for Tilførsel af Raavarer til Landbruget været meget beskedne, og derved er vi blevet forhindret i den Stigning af Landbrugseksporten, som vi havde naturlige Betingelser for, og som vilde kunne skabe Grundlag for vore Indkøb i Udlandet. Det maa være klart for alle, at man paa lang Sigt alene ved at forøge sin Eksport vil faa Mulighed for at opnaa den størst mulige Import; saa længe vor Eksport gennem begrænset Tilførsel af Raavarer ikke naar et større Omfang, maa vore Indførselsmuligheder være begrænsede, og der har derfor ogsaa rejst sig Røster om midlertidig at forøge vore Tilførsler gennem yderligere Laantagning fra Udlandet. Dette Spørgsmaal er da ogsaa taget op til Undersøgelse, idet man maa søge at tilvejebringe Klarhed over, i hvilket Omfang man kan faa Raavarer fra Udlandet for gennem Tilførsel af nødvendige Varer derved at forøge vor Eksport.

Naar jeg derefter vil sige et Par Ord om den indenlandske Forsyningssituation, er der Grund til at fremhæve, at et af de Omraader, Regeringen har fulgt med særlig Opmærksomhed, er Udviklingen i Prisniveauet. Regeringen anser det for overmaade vigtigt at bevare Herredømmet over Prisudviklingen og hindre Prisstigninger.

Jeg tror, jeg tør sige, at Priskontrolraadet har gjort et stort og betydningsfuldt Arbejde i saa Henseende, selv om jeg ikke personlig er utilbøjelig til at mene, at nogle af de af Priskontrolraadet fastsatte Avancer i hvert Fald paa visse Omraader — jeg tænker her paa Detailhandelen — nok med de nuværende høje Priser kan siges at være lovligt knapt tilmaalt. Men helt uden Bekymring kan man ikke være, navnlig fordi der i senere Tider er fremsat en Del Ønsker om Godkendelse af Prisforhøjelser med den Motivering, at Virksomhederne for at skaffe sig Arbejdskraft er nødt til at betale højere Lønninger end de tariffmæssige. En videre Udvikling i den Retning indebærer efter min Mening en stor Fare for hele vor Økonomi, idet en Forhøjelse af Omkostningsniveauet vil svække vore Eksport erhverv i Konkurrencen over for Udlandet, og det kan i det lange Løb faa skæbnesvangre Følger for alle Kredse i vort Land.

Den umaadelige Mangel paa Arbejdskraft, som er Baggrunden for, at den tariffmæssige Løn kan presses højere, skyldes forskellige Forhold, bl. a. Arbejdet i Tørve-moserne, som vi er stærkt interesseret i, ogsaa Indkaldelse til Militærtjeneste og C. B.-Tjeneste o. s. v. Det har under disse Forhold været nødvendigt, at Staten faar den forhaandenværende Arbejdskraft ind paa de nyttigst mulige Omraader og forhøjer Arbejdets Intensitet. Jeg er ikke utilbøjelig til at tro, at vi gennemgaaende er for optimistiske her i Landet med Hensyn til, hvad vi kan tillade os i Retning af Nedsættelse af vore Anstrengelser. Jeg er overbevist om, at kun ved øget Arbejde og Sparsommelighed kan vi bringe betryggende Orden i vore vanskelige økonomiske Forhold efter de Uvejr, vi har været ude for. Det ærede Medlem Hr. Sønderup var inde paa lignende Betragtninger, og den højtærede Statsminister har omtalt det samme alvorlige Spørgsmaal.

Inden for de Omraader, der for Tiden er Genstand for Regulering i Handelsministeriet, indtager Byggemateriale-situationen en meget vigtig Plads — den er ogsaa omtalt af forskellige ærede Ordførere. I Dagspressen har man set en Omtale af, at man i Handelsministeriet omgaaes med forskellige Planer om at ændre den hidtidige Byggematerialeordning, og det er rigtigt, at man gennem nogen Tid har arbejdet med saadanne Forslag, idet man gerne vil erstatte den nugældende og paa forskellige Punkter ret besværlige Jernrationering med en mere smidig Ordning, som ogsaa kunde bevirke en Forenkling i Byggenævnets og Ministe-